

MAARTSE BRUIDEN
(The Brides of March)

Blijspel in drie bedrijven

door

JOHN CHAPMAN

vertaling

L. Slokker

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **MAARTSE BRUIDEN THE BRIDES OF MARCH** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JOHN CHAPMAN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **14** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Tony Scudamore - ex kapitein bij het leger

Sally Scudamore - zijn vrouw

Mevrouw Spencer

Ken Scudamore - Tony's broer

Jack Krasner

Vrachtwagenchauffeur

Haroun El Bahn

Vijf meisjes; Vana, Oleena, Sassar, Maloo, Rakeesha

Mevrouw Scudamore - Tony's moeder

Arthur Scudamore - Tony's vader

Politieagent de vrachtwagenchauffeur kan ook de politieagent spelen

EERSTE BEDRIJF:

Eerste scene: De woonkamer in Pinetops Avenue, no 66, het is een zaterdagmorgen in oktober

Tweede scene: Dezelfde omgeving. Het is 1 uur, zondagmorgen

TWEEDE BEDRIJF:

Eerste scene: Zelfde omgeving 8 uur zondagmorgen

Tweede scene: Dezelfde omgeving zondag, twaalf uur 's middags

DERDE BEDRIJF:

Zelfde omgeving 9 uur maandagmorgen.

DECOR:

Het stuk wordt gespeeld in de woonkamer van het huis van de Scudamore's, Pinetops Avenue no 66, Noord Londen. Het is een leuke kamer, smaakvol gemeubileerd, met een mengeling van antiek en modern meubilair. Het antiek is van Tony, en de moderne spullen zijn een concessie aan de Amerikaanse smaak van Sally. Bij R staat een schrijftafel en een telefoon met een raam er tegenover. Achter R is een deur die leidt naar de keuken. In de achtermuur R van het midden zijn boekenplanken en planken voor ornamenten en drankjes. In het midden van de achtermuur is een deur naar de hal. De voordeur en de trap zijn aan de rechterkant buiten de coulissen. Links van het midden van de deur zijn nog meer boekenplanken. Er zijn balkondeuren waardoor je in een plantenkas kunt komen. Aan de L kant is een deur die naar de studeerkamer leidt.

EERSTE BEDRIJF

Eerste scène

Het doek gaat op bij een leeg toneel. Na een ogenblik komt Tony binnen vanuit de keuken. Hij draagt zijn zaterdagse kleren (broek, shirt en vest) Hij zit met de Times en maakt de kruiswoordpuzzel. en hij heeft een kop koffie bij zich die hij op de tafel zet achter de divan. Tony is ongeveer vijf en dertig, en kind van rijke ouders. Zijn vader heeft een hoge functie bij Buitenlandse Zaken. Tony werkt ook bij Buitenlandse Zaken, iets lager op de ladder. Hij is charmant, maar een beetje pedant en pietepouterig en hij neemt zijn baan en het leven in het algemeen, ernstig op. Dat betekent niet dat hij geen gevoel voor humor heeft, maar zijn diplomatieke training heeft hem geleerd dat hij dat beter niet altijd kan laten blijken. Hij zit bij de tafel, schrijft een woord op, en merkt dat het niet past.

Tony: Lieverd, hoeveel ellen moeten er in Parallel?

Sally (*vanuit de coulissen*): Hoeveel wat?

Tony: Ellen in parallel?

Sally (*na een kleine pauze*): Meer dan je denkt. (*Tony kijkt verward, en gaat op de divan zitten. Sally vanuit de coulissen*) Wil je nog meer toast, Tony?

Tony: Nee dank je wel, lieverd. (*pauze*)

Sally (*vanuit de coulissen*): Nog meer koffie?

Tony (*kijkt niet op*): Nee, dank je, lieverd. (*pauze*)

Sally (*vanuit de coulissen*): Dan ga ik maar afwassen, denk ik.

Tony: Goed hoor, liefje. (*pauze. We horen in de keuken iets kapot vallen*)

Sally: Verdorie!

Tony: Heb je iets kapot laten vallen?

Sally (*vanuit de coulissen*): Nee hoor, ik vouw het even op, dan neemt het minder ruimte in.

Tony: Sorry hoor.

Sally komt binnen. Ze is ongeveer negen en twintig. Ze is Amerikaans, en heel leuk om te zien. Ze is lang niet zo intelligent als Tony maar dat wordt gecompenseerd door haar levendigheid en charme. Tony is voor die eigenschappen gevallen. Ze heeft het snelle van stedelingen, en aangezien ze uit New York komt, is ze sneller dan snel in haar manier van doen. Ze houdt de scherven van het gebroken bord in haar hand, en loopt er mee naar de papiermand.

Sally: Als je me even had geholpen, was dit niet gebeurd.

Tony: Waarom laat je het niet voor Mevr. Spencer staan? Die komt toch zo?

Sally: Die laat altijd zoveel vallen. (*gooit het bord in de papiermand*)

Tony: O. (*gaat verder met lezen*)

Sally: Heb je je kopje leeg?

Tony: Ja, eh, niet helemaal.

Sally (*zuigt op haar vinger*): Schiet dan een beetje op, ik wil dit af hebben voor morgen.

Tony: Ja, natuurlijk, liefje. (*ziet haar vinger*) Je hebt je toch niet gesneden?

Sally: Welnee, het is naar een schrammetje.

Tony (*eerlijk bezorgd*): Laat eens kijken?

Sally: Hoeft niet.

Tony: Lieverd, je bloedt helemaal.

Sally: Geeft niet.

Tony (*neemt een zakdoek*): Hier doe die er maar omheen. Hebben we jodium in huis?

Sally: Maak je niet druk, ik mankeer niks.

Tony: Met zulke dingen moet je voorzichtig zijn.

Sally (*met een lachje*): Voor iemand die in de woestijn een militaire onderscheiding heeft gekregen ben je wel erg onder de indruk van een schrammetje, vind je niet?

Tony: Maar in de woestijn hadden we ook jodium hoor.

Sally: Dat was zeker jouw idee, een klein flesje jodium bij je kogels.

Tony: Ja, en ze kwamen goed van pas.

Sally: Je was toch niet gewond?

Tony: Weet je, het is me nooit gelukt om een blikje open te krijgen met een zakmes.

Sally: Een luitenant, in de zandhopen van de woestijn, die bonen eet met een mes, ik kan me er niets bij voorstellen.

Tony: Ik was toen al kapitein.

Sally: Sorry. Maar ik ken me er nog steeds niets bij voorstellen.

Tony (*corrigeert haar*): Kan.

Sally: Kan. In New York zeggen ze "ken".

Tony: Je zit nu in Londen.

Sally: In Finchley, en ik heb hier heel wat mensen 'ken' horen zeggen.

Tony: Maar het is niet goed.

Sally: Okee. Maar wat dacht je dan van Dickens?

Tony: Wat is er met Dickens?

Sally: Die laat zijn mensen ook vaak "ken" en "leggen" zeggen.

Tony: Sally, lieverd, we leven niet meer in de Victoriaanse tijd, en ook niet in Amerika. Dit is vandaag, en dit is Engeland.

Sally: Finchley.

Tony: Dat moet je niet op die manier zeggen. Zo klinkt het alsof het iets onplezierigs is wat je op de stoep tegenkomt.

Sally: Nou je het er toch over hebt, denk je dat je broer nog op tijd beneden is voor het ontbijt, of moet ik maar op hem rekenen bij de lunch?

Tony: Ik heb op zijn deur geklopt toen ik naar beneden kwam. Hij gaf antwoord.

Sally: Ik hoop dat hij geen slaap tekort oploopt als hij voor half elf beneden moet zijn voor zijn ontbijt.

Tony: Lieverd, je zei zelf dat je het goed vond dat hij een paar dagen van zijn verlof bij ons doorbracht, en we zien hem maar een keer in de drie jaar, dus wees alsjeblieft zo goed om...

Sally: Ik weet, het, ik weet het, maar als ik heel eerlijk ben, vond ik je grote broer Ken nogal vervelend, zo ligt het nou eenmaal.

Tony: O ja? Ik vind het wel romantisch, dat hij een theeplantage heeft in Ceylon.

Sally: Ik heb totaal geen belangstelling voor thee.

Tony: Misschien zou je hem interessanter vinden als hij een koffieplantage had in Brazilië.

Sally: Bij hem zou het naar thee smaken.

Tony: Je bent een beetje knorrig, vandaag, ouwe dibbes.

Sally: O, begin jij alsjeblieft niet ook met dat 'ouwe dibbes', dat heb je van Ken overgenomen. Zo word je nog een echte Engelsman, voor je er erg in hebt.

Tony: Ik ben toch Engels.

Sally: Niet het prototype, tenminste niet toen ik met je trouwde. Niet zo gezapig hoor, een beetje meer pit. Zo was je nog, toen we in New York waren.

Tony: Ik paste me gewoon aan. Daar heb ik niet over geklaagd toen ik in New York was maar ik vond het heel vervelend.

Sally: Dat meen je niet. Jullie van Buitenlandse Zaken hadden er een fantastische tijd, en je heb daar tenslotte ook mij ontmoet.

Tony: Dat was tenminste nog een leuke onderbreking.

Sally: Een leuke onderbreking! Luister eens Tony Scudamore, toen we voor het eerst samen uit gingen noemde je me; Ik citeer: aanbiddelijk, hemels, engelachtig, opwindend, passiebloem, en met dubbele aanhalingstekens "het meest opwindende wat me ooit is overkomen". Ik vond het heerlijk je dat te horen zeggen, en je meende het. Dat is misschien een beetje veel gevraagd voor een dag in de week, en misschien wil je je kruit niet in een keer verschieten en ik verwacht die woorden niet bij mijn ontbijt, maar als we nu al afgezakt zijn naar "een

prettige onderbreking" dan gaan we wel de verkeerde kant uit!

Tony (*na een enigszins pijnlijke stilte*): De koffie is koud geworden.

Sally: Dat mag je wel stellen, ja! (*stormt de kamer uit, en de keuken in.*

Tony is perplex, gaat dan naar de deur en roept)

Tony: Sally, Sally. (*probeert de deur open te doen, maar die zit op slot*)

Sally, doe eens open. (*we horen de voordeur dicht gaan*) Wees eens lief.

Sally (*vanuit de coulissen, in tranen*): Ga weg.

Tony: Doe niet zo gek, Sally. Natuurlijk vind ik je nog aanbiddelijk, hemels en engelachtig.... (*mevrouw Spencer komt binnen terwijl hij "hemels" zegt. Ze is de werkster, en ze heeft twee brieven in haar hand*)

Mevr. Spencer: Goedemorgen, meneer.

Tony (*verstrooid*): Goedemorgen..... en het meest opwindende dat me is overkomen. (*hij realiseert zich dat mevr. Spencer zojuist is binnen gekomen*) O, eh, goede morgen. Er is me iets heel opwindends overkomen.

Mevr. Spencer: O. Krijgen jullie eindelijk een baby?

Tony: Nee, de deur zit klem.

Mevr. Spencer: Ik zie niet in wat daar opwindend aan is.

Tony: Zei ik opwindend? Ik bedoelde buitengewoon.

Mevr. Spencer: Hier is uw post. (*legt het op de tafel*)

Tony: Dank u.... eh, lieveling. (*probeert de deur nog eens*) Lieveling (*tegen mevrouw Spencer*) U kunt uw gang wel gaan.

Mevr. Spencer: Ik kan niets doen, ik moet eerst naar mijn keuken.

Tony: Liefje, Ik heb mevrouw Spencer hier, en die kan niets doen, zegt ze.

Sally (*vanuit de coulissen*): Loop naar de hel. (*mevr. Spencer kijkt geschokt*)

Tony: Ze zei: Begin maar met de hal.

Mevr. Spencer: De stofzuiger staat ook in de keuken.

Tony: O ja, natuurlijk. Sally, lieverd, kun je de stofzuiger even aangeven?

Mevr. Spencer: Ik dacht dat u zei dat hij klem zat?

Tony: Ja, dat is ook zo. Maar misschien hebben we hem zo weer in orde.

Mevr. Spencer: Ik ben al laat. Die mist vanmorgen is verschrikkelijk.

Tony: Ja, dat heb ik gezien.

Mevr. Spencer: Het heeft me een half uur gekost met de bus vanaf Ballards Lane. Bumper aan bumper stonden we, we kropen over de weg. Ik ben compleet bevroren.

Tony: O ja? Lieverd, Mevrouw Spencer heeft het ontzettend koud, ze heeft een half uur bumper aan bumper gestaan.

Sally: Ga weg.

Mevr. Spencer (*tactvol*): Zal ik mijn spullen maar in de gang ophangen?

Tony: Ja, dat is goed. (*mevrouw. Spencer verdwijnt. Tony zachtjes*) Ze is weg, Sally. Kom er nou alsjeblieft uit, je maakt het me heel moeilijk.

Sorry, Sally, ik bied je mijn excuses aan. (*de deur wordt open gedaan en Sally staat op de drempel*) Dank je, lieverd.

Sally: Ik kom naar buiten, maar ik heb het je niet vergeven.

Tony: Ik realiseerde me niet dat je het zo zou opvatten.

Sally: Nou, dan weet je het nu.

Tony: Je moet toch toegeven dat het nogal onverwacht kwam. Ik had niets gedaan.

Sally: Dat is het hem nou juist. Je kunt ook in de fout gaan door iets na te laten, weet je.

Tony: Misschien heb je wel gelijk. (*neemt haar hand*) Je betekent heel veel voor me, Sally

Sally: Nou, dat klinkt niet zo spetterend als passiebloem, maar het kan ermee door. (*ze kussen elkaar. Mevrouw Spencer komt binnen, ziet ze en gaat snel de keuken in*)

Tony: Ik vraag me af hoeveel mannen er met hun typiste trouwen.

Sally: Ongeveer een kwart van de mannen die wilden dat ze het hadden gedaan.

Tony: Jij was altijd heel goed.

Sally: Dank je, en nu we het er toch over hebben, ik was stenografe.

Tony: Wat is het verschil?

Sally: Een typiste typt alleen.

Tony: En een stenografe?

Sally: Die doet steno, denk ik.

Tony: Volgens mij niet. Het komt van twee Griekse woorden, graphien, dat is schrijven, en steno, ben ik vergeten.

Sally: Dat klinkt niet erg snugger.

Tony: Volgens mij meen je het ook nog.

Sally: Natuurlijk meen ik het.

Tony: Weet je, als alle echtgenoten bij Buitenlandse Zaken verdwenen, en hun vrouwen hun werk lieten doen, zouden we vast opmerkelijke resultaten krijgen.

Sally: Nou, degenen die ik heb ontmoet, zouden binnen de kortste keren een derde wereldoorlog beginnen.

Tony: Onzin.

Sally: Neem nou je moeder en mij, bijvoorbeeld.

Tony: Moeder zou in een nogal verheven positie komen. Ik betwijfel of jullie elkaar ooit zouden tegenkomen. Ik zie mijn vader tenminste nooit.

Sally: Ze zou door mijn kantoor trippelen als een fret, net zo lang tot ze me knock-out had.

Tony: Dat is niet aardig.

Sally: Het spijt me voor je, maar je zult moeten toegeven dat het waar is.

Tony: Helemaal niet. Ze was alleen maar een beetje gepikeerd omdat we besloten in Amerika te trouwen, dat is alles.

Sally: Ze had best over kunnen komen, er was niets dat haar tegenhield. Ze wil alleen maar iets te zeuren hebben, en ze heeft het ook altijd over die Prodent-meisjes, waar je mee had kunnen trouwen.

Tony: Rotary-meisjes, lieverd.

Sally: Voor mijn part, Ze zit altijd over ze door te zagen. "Sybil Ferguson is nu getrouwd Anthony, je weet wel, en dat charmante meisje, Amanda Pipe, die met een jonkheer getrouwd is, heeft nu twee kleine jonkheertjes en een eigen aanlegsteiger"

Tony: Volgens mij beeld je je dat maar in.

Sally: Dat is zo duidelijk als een klap met de hamer. *(ze pakt een van de brieven)* He, Tony, kijk eens, deze brief is de halve wereld rond geweest, er staan wel vijf verschillende adressen op.

Tony: Laat eens zien. Oh, Libië.

Sally: Welke Lydia?

Tony: Nee, nee, uit Libië, Noord Afrika.

Sally: Waar je vroeger gevochten hebt?

Tony: Ja. *(leest de envelop)* Kapitein Anthony Scudamore, dat klinkt toch wel he?

Sally: Tony, je bent scizo.

Tony: Wat bedoel je?

Sally: Voor het eerst in maanden zie ik weer lichtjes in je ogen.

Tony: Doe niet zo gek, lieverd.

Sally: Ik meen het. Ik probeer van alles om je wat leven in te blazen, en dan komt er een brief uit het verleden, de mist trekt op, de zon komt tevoorschijn, en Bingo, ik heb een compleet nieuwe man!

Tony *(kijkt weer op de envelop)*: De hemel mag weten wanneer die gepost is, hij is in vier verschillende legerkampen geweest, en ook nog bij het departement van oorlog.

Sally: Kom op, maak open, of wou je hem voor de Kerst bewaren?

Tony *(kijkt op)*: He?

Sally: Maak nou open!

Tony: Het is vast een reünie, of zoiets.

Sally: Leuk, een feestje in de Sahara.

Tony *(staat zichzelf toe er om te lachen)*: Ja.

Sally: Dank je,.

Tony *(leest de brief)*: Voor kapitein Anthony Scudamore. Per condoleantie.

Sally: Wat?

Tony: Per condoleantie

Sally: Dat noem ik nog eens een vrolijk begin.

Tony: Hun literaire stijl kan bij gelegenheid heel bloemrijk zijn.

Sally: Dat hebben ze dan vast van jou.

Tony (*leest*): Met verdriet in mijn hart moet ik u berichten dat de Sjeik van Kaza het tijdelijke voor het eeuwige heeft verwisseld. Lang leve de Sjeik.

Sally: Dat zal niet meevallen als hij net dood is.

Tony: Dat slaat vast op zijn zoon, de troonopvolger.

Sally: O, zit het zo. Ga door.

Tony: Tijdens zijn laatste levensjaren was de Sjeik zich steeds bewust van de grote ereschuld die hij aan u had, omdat u hem het leven hebt gered, in die donkere dagen toen de legers van het licht en de legers van het duister heen en weer marcheerden over onze zwaarbeproeft Sahara.

Sally: He?

Tony (*legt uit*): Hij bedoelt de Duitsers en wijzelf de campagne was nogal onoverzichtelijk.

Sally: O.

Tony: Uw moed beleid en trouw, kapitein Anthony Scudamore in de nacht van de vijftiende Maart 1942 is niet onopgemerkt gebleven. In zijn testament heeft de Sjeik voorzieningen getroffen vanwege uw grote daad, en een tiende deel van zijn bezittingen is aan u nagelaten.

Sally: Wat ga je doen met een hoop zwaarbeproeft Sahara?

Tony: Het gaat over zijn geld, niet zijn land.

Sally (*is ineens heel geïnteresseerd*): O ja? Ga door, ga door.

Tony: Haroun el Bahn is op weg naar Engeland met uw erfenis. Moge de grote Allah voorspoed schenken. Uw nederige dienaar. Akhbar, grootvizier van de Sjeik van Kaza.

Sally: Tony, mijn engel, je hebt iets voor me achter gehouden. Wat heb je gedaan in die nacht in maart, of wanneer was het?

Tony: Nou, bijna niets, het was eigenlijk een misverstand..

Sally: Kom op, Kapitein Anthony Scudamore, voor de draad ermee!

Tony: Voor zover ik me kan herinneren ging ik op patrouille met een paar mannen. Er stak een zandstorm op en ik verloor mijn mannen. Ik heb een uur rondgelopen om ze te zoeken en ik kwam toen bij een Arabisch fort. Ik ging de hoofdingang in, er stond niemand op wacht, dus ik ging het binnenplein door, klopte op de deur, geen antwoord. Ik pakte mijn revolver, schopte de deur open en ging naar binnen. Er was een soort gang voor me, met een deur aan het eind, dus ik liep door, deed de deur open en stond in een soort raadskamer. Het was er nogal schemerig en ik kon vaag iemand onderscheiden die over de

tafel geleund stond met zijn rug naar me toe, dus ik zei "Neem me niet kwalijk". Waarop de man opsprong en schreeuwde "Achtung". Ik was zo geschrokken dat ik in een reflex vuurde en hem dood schoot.

Sally (*geschokt*): Tony!

Tony: Toen stond er iemand op van achter de tafel, en die viel me om mijn hals. Het was de Sjeik van Kaza. Blijkbaar had die Duitser op het punt gestaan hem te vermoorden.

Sally: Dus je had zijn leven gered.

Tony: Ja, maar het was een compleet schot in het duister, in de meest brede zin van het woord....

Sally: Dan ben ik niet verbaasd dat ze je een militaire onderscheiding gegeven hebben.

Tony: O, dat was ook een vergissing.

Sally: Heeft die vent je dan niet meteen een beloning gegeven?

Tony: Ik herinner me nog vaag iets van een banket maar tot mijn schande ben ik onder invloed van de plaatselijk gestookte alcohol onder zeil geraakt.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto